

वि.कौ. “दूराद्भूते च” पा० । “दूरात् सम्बोधने यदा-
क्यन्तस्य टेः भुतः स्यात् । सक्तून् पिव देवदत्तश्च !” हे हे
प्रयोगे हेहयोः” पा० । एतयोः प्रयोगे दूराद्भूते यदा-
क्यन्तस्य हेहयोरेव भुतः स्यात् । हेश्च राम ! राम ! हेश्च
“गुरोरन्ततोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्य प्राचाम्” पा० दूराद्भूते
यदाक्यन्तस्य अङ्गस्यानन्त्यस्यापि गुरोर्वा भुतः स्यात् ।
देशवदत्त । देवदत्त । देवदत्तश्च । गुरोः किम् । वकारात्
परस्य अकारस्य सा भूत् । अन्ततः किम् । जणश्च । एकैक-
स्य ह्येषं पर्यायार्थम् । इह प्राचामिति योगो विभक्त्यते
तेन सर्वः भुतो विकल्प्यते “अभुतवदुपस्थिते” पा० ।
उपस्थितोऽनार्थ इति शब्दज्ञानं परे भुतोऽभुतवद्भव-
वति । अभुतकार्यं यथादिकङ्करोति । सुक्तोक्त इति ।
सुक्तोक्तेति । वत् किम् अभुत इत्युक्ते भुत एव नि-
मित्थ्येत तथा च प्रत्यङ्गान्त्रे प्रकृतिभावे भुतस्य अवयव-
स्यात् । अग्नीश्च इति । “इह आक्रवर्मणस्य” पा० इह भुतो-
ऽपि परेऽभुतवद्वा स्यात् । चितुर्हीति चितुर्हिश्च
इति । चितुर्हिश्च इदं चितुर्हीदम् । अभयस्य विभा-
गेयम् “शोभस्यादाने” पा० ओंशब्दस्य भुतः स्यात् आ-
रम्भे । शोश्म् अग्निमीधे गुरोर्हितम् । अश्यादाने
किम् शोमित्येकाक्षरम् “वे यज्ञकर्मणि” पा० येश्च यज्ञा-
महे । यज्ञेति किम् ये यज्ञामहेश्च “प्रथमः” पा०
यज्ञकर्मणि टोरोमित्यादेशः स्यात् । अपां रेतोषि जित्वा-
तोश्च । टेः किम् ह्यन्ते अन्त्यस्य सा भूत् । “वाक्यान्तः”
पा० ये याज्यान्ता मन्त्रास्तेषामन्त्यस्य टेः भुतो यज्ञ-
कर्मणि । जिह्वागन्ते ! जज्ञे ह्यन्ते वाहश्च । अन्तः किम् ।
याज्यानाम्बां वाक्यसमुदायरूपाणां प्रतिवाक्यं टेर्न
स्यात् । सर्वाण्यस्य चेषते “ब्रूहि प्रेष्यन्तोऽप्यवोपडा-
वाहनामादेः” पा० एषासादेः भुतो यज्ञकर्मणि । अ-
ग्नयेऽनुब्रूहि । अग्नये गोमयानि प्रेशय । अस्तु गौश्च
षट् । गोमयान्ते ब्रूहि वोश्च षट् । अग्निमाश्च वृद्ध
“अग्नीत् प्रेषणे परस्य च” पा० अग्नीधः प्रेषणे आदेयः
भुतस्य स्यात् परस्य च । ओश्च आवह नेह अग्नीदग्नीन्
विहरश्च । बहिष्पृथोहिश्च । “विभाषा वृष्टप्रतिवचने
हेः” पा० भुतः । अत्रार्थः कटम् अकार्षं हिश्च । अकार्षं
हि । वृष्टेति किम् कटं करिष्यति हिश्च । हेः किम्
करोमि ननु “निन्द्यान्तुयोगे च” पा० अत्र यदा-
क्यन्तस्य टेः भुतो वा । अद्यामावाक्येत्यात्तर । अद्य
अवावाक्येतेवंशदिनं वृत्त्या अमशाव प्रत्याश्रय एवमनु-

युज्यत । “आचोद्धितम्भर्त्तने” पा० दस्यो दस्योश्च वात-
मिषागामि त्वाम् । आचोद्धितपहणं दिशक्तोपमवचनम् ।
चोरश्च चोर । “अङ्गयुक्तलिङ्गाकाङ्क्षम्” पा० अङ्गत्व-
नेन युक्तलिङ्गत्वं युज्यते । अङ्ग कृजश्च इदानीं प्रास्यसि
जालम् । । तिङ् किम् ? अङ्ग देवदत्त ! मित्या वदसिश्च ।
आकाङ्क्षं किम् अङ्ग पञ्च नेतदपरमाकाङ्क्षति । भर्त्त-
न इत्येव । अङ्गाधीय भक्तत्व दास्यामि । “वि-
चार्यमाणानाम्” पा० वाक्यानां टेः भुतः । होतव्यं
दीक्षितस्य नृहश्च इ । (वक्ष्यमाणेन एतः स्थाने इः)
न होतव्यमिति । होतव्यञ्च होतव्यमिति विचार्यते ।
प्रमाणैवेत्युक्तत्वरूपं विचारः । “पूर्वन्तु भाषा-
याम्” पा० विचार्यमाणानां पूर्वमेव युज्यते । अङ्गिर्हश्च
रज्जुर्तु । प्रयोगापेक्षत्वं पूर्वत्वम् । इह भाषायह-
णात् पूर्वयोगश्चन्दशीति प्रायते । “प्रतिश्रवणे च” पा०
वाक्यस्य टेः भुतोऽभ्युपगमे प्रतिज्ञाने श्रवणाभिमुख्ये
च । गां मे देहि भो हन्तश्चेत्तदामिश्च । नित्यः
शब्दो भवितुमर्हतिश्च । देवदत्त ! किमात्यश्च । “अनुदात्तं
प्रज्ञानाभिपूजितयोः” पा० अनुदात्तः भुतः स्यात् ।
दूराद्भूतादिषु सिद्धस्य भुतस्यानुदात्तत्वमात्मनेन विधी-
यते । अग्निभूतश्च इ । षट्श्च । अग्निभूते षटो एतवोः
प्रज्ञाने टेरनुदात्तः भुतः । शोभनः अल्पसिमावचकश्च
“चिदिति चोपमार्थे प्रयुज्यमाने” पा० वाक्यस्य टेर-
नुदात्तः भुतः । अग्निचिदावाश्च । अग्निचिदिव भा-
वात् उपमार्थे किम् अचिदाह । प्रयुज्यमाने किम्
अग्निमीधवको भावात् “उपरिस्त्रिदासोति च” पा०
टेः भुतोऽनुदात्तः स्यात् । उपरिस्त्रिदाशीश्च । अपः
स्त्रिदाशीश्चिदित्यत्र तु विचार्यमाणानामित्यनुदात्तः भुतः ।
“स्त्रितमाचोद्धितेऽस्त्यासम्प्रतिकोपकृत्यनेम्” पा० स्त्र-
रितः भुतः स्यादाचोद्धिते परेऽस्त्यादौ गत्ये । अस्त-
वायाम् अभिरूपकश्च अभिरूपक रिक्तस्य अभिरूप्यम् ।
सम्प्रतिको । अभिरूपकश्च अभिरूपक शोभनोऽपि । कोपे ।
अग्निमीतकश्च अग्निमीतक इदानीं प्रास्यसि जालम् । ।
कृत्यने । याज्ञीकश्च याज्ञीक रिक्ता ते शक्तिः । “चि-
दाशीः प्रेषेण तिङ्गाकाङ्क्षम्” पा० आकाङ्क्षं तिङ्गत्वस्य
टेः स्त्ररितः भुतः स्यात् आचारभेदे आशिनि प्रेषेण
गम्यमानेषु । अयं ह रथेन यातिश्च उपस्थित्यैव पदाति
गमयति । प्रायनायाम् । इति च उपस्थितश्च धनञ्जय तात ।
व्यापारश्च । कटं कृजश्च यमं नञ्च । आकाङ्क्षं किम्